

[Hasle.]

gernes Ret til at yde Tillægslaan til 4 pCt. Bestemmelsen er jo i øvrigt saa gennemhullet, at det næsten er umuligt at se, hvem der ikke skulde kunne faa Tillægslaan. Men en Række administrative Vanskeligheder vil det skabe Kreditforeningerne. Mit Parti har derfor stillet Forslag om, at denne Paragraf udgaar.

§ 6 bestemmer, at der gives Debitorerne Ret til at opsigte deres Laan, saafremt Kreditor ikke gaar ned til en Rente af 4 pCt. eller 4½ pCt., selv om der er stipuleret Uopsigelig. Denne Bestemmelse er efter min Opfattelse et Udtryk for, at man ganske ensidigt ser paa Renten i Stedet for tillige at se paa Kursen. Der synes ikke at være megen Mening i den Forskel, der her gøres paa, om en Mand, da han optog sit Laan, har valgt et Laan til pari til 5 pCt. eller et Laan til Kurs 80 til 4 pCt. Disse to Former er jo med Hensyn til den effektive Rente ganske ens, det er altsaa ganske de samme Laan; men til den Debitor, der har været saa heldig at vælge Laanet til pari til 5 pCt. Rente, siger man nu: Nu kan du faa din Rente nedsat til 4 pCt., medens den, der har været saa uheldig at tage et Laan til 4 pCt. til Kurs 80, ingen Lettelse kan faa. Og set fra Kreditors Side er det dog helt urmeligt, at den tilfældige Omstændighed, om det ene eller det andet er valgt, skal faa Indflydelse paa det Udbytte, Kreditor faar af sine Penge. Nu ved jeg godt, at Kreditorer ikke er i Kurs ovre paa Bænkene til venstre, men de er jo dog ogsaa Mennesker endnu, og et vist Hensyn bliver der nu alligevel at tage til Kreditorer, hvis man ikke vil ødelægge al Kredit her i Landet. Jeg mener altsaa, at denne Paragraf simpelthen er Udtryk for, at man ensidigt har hæftet sig ved den nominelle Rente, men har set bort fra den effektive Rente, der faar sit Udtryk gennem Kursen og den nominelle Rente.

Om § 7 behøver jeg ikke at udtale mig, idet jeg kan henvise til Udtalelser om tidligere Lovbestemmelser af ganske samme Art. Vi ønsker ikke at lægge dette Baand paa Legater og andre Institutioner, der skal købe Obligationer. Specielt ønsker vi det da ikke, naar der ingen Konvertering bliver. Hvilken Mening skulde der da overhovedet være i noget saadant?

Med Hensyn til § 8, Spørgsmaalet om en vis tvangsmæssig Nedsættelse af Renten i Landhypotekforeninger, ønsker jeg at udtale, at en saadan Bestemmelse til en vis Grad vil kunne forsvares, naar det lykkes at nedbringe Renteniveauet i sin Helhed her i Landet, og som et Led i den samlede

Konverteringsplan var mit Parti da ogsaa gaaet ind for en Bestemmelse af denne Art, der dog var noget lempeligere over for Kreditorerne. Men løserevet fra den almindelige Konvertering er det for det første en Bestemmelse, der næsten ingen praktisk Betydning har, og for det andet er det Skridt, der gøres, i sig selv juridisk betænkeligt; og medens man til en vis Grad kan overvinde saadanne Betæneligheder, naar det gælder en stor Sags Fremme, indlader vi os naturligvis ikke paa at tilsidesætte dem saadan bare for Spøgs Skyld.

§§ 9—11 har intet med Konverteringen at gøre. De er Udtryk for et vist Retfærdighedssynspunkt, og i Henhold til de Løfter, Partiet tidligere har givet, er vi villige til at medvirke til disse Bestemmelser Gennemførelse.

Jeg kommer derefter til den vigtigste Bestemmelse i dette Afsnit, nemlig § 12, hvor Regeringen foreslaar den tvangsmæssige Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser forlænget ca. to Aar, medens Venstre stiller Forslag om Forlængelse for kun et Aar. Denne Bestemmelse er jo et Udtryk for det lysegrønne og lysblaaøjede Haab om, at der sker en Konvertering engang, at noget vil vise sig; for hvis det ikke er Begrundelsen, saa er der ingen Begrundelse; det *maa* være Begrundelsen. Men naar man som jeg er af den Opfattelse, den bestemte Opfattelse, at der bliver ingen Konvertering, kan man selvfølgelig heller ikke gaa med til en Forlængelse af den tvangsmæssige Nedsættelse af Indlaansrenten. Den, der er kommet til Erkendelse af, at Konverteringen er brudt sammen, *maa* naturnødvendigt og logisk ophæve disse Indlaansrentebestemmelser.

Det allermest interessante er imidlertid Bestemmelserne om Udlaansrenten. Venstre vil lægge et Tag over Udlaansrenten i Bankerne! Ja, der var nu vist andre Ting, man trængte haarder til at faa lagt Tag over. F. Eks. den politiske Fiffighed. Den tror jeg nok trængte til et Tag, der er noget lavere end det, den i Øjeblikket bevæger sig under, naar man ser paa Venstres Forslag her. Dette Forslag er jo fremsat i den bestemte Tro og Forvisning, at der er ingen, der vil stemme for det undtagen Venstre, og saa gør det jo ikke saa meget, at man har dette Forslag; skulde der vise sig nogen Tilbøjelighed hos andre her eller i Landstinget til at stemme for Forslaget, vil jeg tro, at man vilde se det ærede Venstreparti i strakt Karrière ile væk fra dette Forslag, men saa megen politisk Fiffighed har Regeringen jo ikke kunnet staa for — det gælder navnlig